

בשעמד בדין על הקרן ולא על הפירות. מימה אם כן מאי מפני תיקון העולם הלא בדין לא גבי דמלוה על ספה לא גבי ממשעבדי יש לומר דאי לאו מפני תיקון העולם הוה אמינא הואיל ועמד בדין על הקרן יש קול גם לפירות:

קבוצה א מיי פ"ט מהל'
גזילה ואבידה הל'
ב ג סמג עשין עג טוש"ע
ח"מ סי' שעב סעיף א':
קבוצה ב מיי פ"א מהל'
מלוה ולוה הל' ד

בגוץ שקנו מידו. וא"ת א"כ אמאי קאמר אמליך הלא סתם קנין לכתיבה עומד וי"ל ה"מ בגוץ שהקנה לו דבר שהוא צעין דכיון דיפה כחו לנעשות קנין רוצה שיכתבו לו:

בעל חוב גובה את השבת. נראה
דגבי אפי' מן השבח שהשציחו
יחומים חנו"ת שאינו להם נו"ל מי

ללחזור והוא ליה כמתנה לאמרינן
לקמן ללא גבי שבחא מ"מ גובה מהן
ממשום דכרעיה לאצוהון ויניהו
כדמוכח בפרק יש צבור (בסויות 97
ו98) דתני אין הצבור נוטל פי

שנים זראוי' כזמוחזק ולא בשבח
ולא האשה זכתזתה ולא הזנות

במזונותיהן ופריך בגמרא והאמר

רבינו חננאל (המשך)

למי שקנו מדינה, ופרסר ב
קופה היא בחירה אסור
אבל בובני שר, ואע"פ
ראמר בר נחמן קרע אין
זו כלומר מדינת שטרמה
שרה זו מדינו נמצא כאילו
לא היתה מכירתו מדינה
וכי זה השבח ואם הפסית
שכר מעותיו הוא נטלה
זה אמר בר יוסף כי
האי גזנא בובני שר
ומסקנא שטרמה הנה
שרהו מנהגו בלעז
חשב לטרפה אלו חוב
החוב נטלה גבי כל בעל חוב
השבח אלא מן הקנה
שרה מוטבדת לבעל
זה דרין אמר מדרשין
בשטר ובני אנא אשפי
ואמר וארכי ובני אילין
קנהו ועמליתון שביחין
ואוקים קדמן קצבי זבנא
זכר וקבל עיליהם
הנה גבי כל בעל שבוה
זהו קבל עלה המכר
והרצה הקנה כזה אמר
המתנה שאר כזה הוה
(כ' פלו לא גבי בעל חוב
מן הקבל המנהג שבו
בזה אמר יפה כן המתנה
מכר המכר. תניא המכר
שרהו לחיובו בלעז אמר
זהו ושרה אם השבח
חור על ההוצאה כו' השבח
בנון שקנא ב' ק' והוציא
י' כספס שוה עתה
ק' כ' שחב ב' כ' השבח
כלה והשבח כמות שרוה
ונותן לקנהו כ' השבח
שרהיא על הקנה והחור
הקנה וטל מן המכר
כ' כספס ואם ההוצאה
יתיר על השבח בנון
שרהיא עיליה כ' ושרה
כעשוי ק' אין לו
מכשיו אלא י' כספס מן
השבח כשיורי השבח
השחבין כשיורי השבח
ק' מן המכר ומפסיד
החור זו שערטל הקנה
חלקו בקנהו הוא נטל.

חוב ולא קשיא כאן בשבח המגיע